

Posudek oponenta bakalářské práce

Aneta Brejchová

Kostel sv. Jana Křtitele v Radomyšli

Filozofická fakulta JU, Ústav dějin umění

Bakalářská práce Anety Brejchové vychází ze seminární práce, která byla vypracována v jednom z povinně volitelných předmětů a zabývá se stavební historií a ostatními okolnostmi vzniku barokního kostela sv. Jana Křtitele v Radomyšli na Strakonicku. Již samotné zadání, tedy monografické zpracování jediné stavby, je velmi vhodné pro formát bakalářské práce. Autorka strukturovala svoji práci přehledně a podle obvyklého schématu, v němž výklad postupuje od obecnějších otázek (dějiny obce) po otázky detailnější, související například s osobností tvůrce stavby. Při zpracování vysloveně lokálního tématu se autorka přirozeně potýkala s nedostatkem odpovídající uměleckohistorické literatury, a tak je její práce do určité míry průkopnická a mohla by se stát východiskem pro širěji pojatý výzkum. Ocenit je nutné práci s primárními prameny a poměrně velkým množstvím odborné literatury.

Je jistě chvályhodné, že vedle dějin obce a stavební historie kostela se autorka v poměrně velké míře věnovala rovněž osobnosti stavebníka a stavitele probíraného díla. Tato část zabírá přibližně jednu třetinu celého textu. Co však celému spisu chybí, je určitá jednotící vyprávěcí linie, která by čtenáře textem vedla. Zároveň by bylo mnohem zřetelnější, proč vlastně autorka zařadila do textu pasáže o stavebníkovi a staviteli a hlavně, jak tyto dva podobu výsledného díla ovlivnili. Částečně to však vyplývá z úseků, v nichž se autorka věnuje srovnatelným sakrálním stavbám, za jejichž autora je stavitel Bartolomeo Scotti považován. Na tomto místě se dostávám k další výtce. Autorka nedostatečně akcentovala výsledky vlastního výzkumu a případné nové objevy. Není také zcela jasné, zda cílem práce bylo objasnění stavební historie kostela, nebo spíše objasnění autorství stavby a jejich slohových souvislostí. To je jistě velká škoda, protože vysvětlení dějin a okolností vzniku staveb, které léta zůstávaly v podstatě úplně stranou zájmu historiků umění, může přispět k vytvoření plastického obrazu kulturní epochy tak, jak se projevovala mimo velká umělecká centra, a tím rovněž přispět k uvědomění si hodnot, s nimiž se v regionech lze setkat. V tomto smyslu je nutné práci Anety Brejchové ocenit.

Nakonec však musím zmínit ještě jednu velkou výtku, která bohužel hodnotu celé práce podstatně snižuje. V autorčině textu téměř nelze nalézt stránku, která by neobsahovala gramatické a stylistické chyby. Velkým problémem je používání interpunkce, jejíž nesprávné užití někdy dokonce znejasňuje výpověď věty. Občas čtenář narazí na chybné používání tvrdého a měkkého i, častěji pak na nevhodně použité výrazy, které do psaného odborného textu nepatří a snižují jeho literární hodnotu.

Z výše uvedených důvodů navrhuji klasifikovat práci Anety Brejchové známkou **velmi dobře** a práci rozhodně **doporučuji** k obhajobě.

Dne 15. června 2011

Mgr. Hynek Látal, Ph.D.

